

НЕКРОЛОГИ

Москаленко В.Ф.,
Свініцький А.С.

ПРОФЕСОР КАЗІМЕЖ ІМЕЛІНСЬКІ: ЛІКАР, ВЧЕНИЙ, ГРОМАДСЬКИЙ ДІЯЧ

Національний медичний університет імені О.О. Богомольця (м.Київ)

Резюме. Стаття присвячена життю і діяльності видатного польського лікаря, вченого та громадсько-го діяча, почесного професора і почесного члена Вченої ради Національного медичного університету імені О.О.Богомольця професора Казімежа Імелінського. Величезною заслугою Казімежа Імелінського не лише перед медициною, але і всім людством є створення Польської академії медицини та Всесвітньої академії медицини Альберта Швейцера, що об'єднують найвидатніших професорів медицини, психології, соціології, права, теології та філософії, які мають високий авторитет в світі, зацікавлені у вирішенні гуманістичних питань і можуть впливати на перебіг процесів, що відбуваються в сучасному світі.

Ключові слова: професор Казімеж Імелінський, сексологія, універсалістична медицина, гуманізм

Сумна звістка прийшла з Варшави. 16 липня 2010 року на 81-ому році життя помер почесний професор і почесний член Вченої ради Національного медичного університету імені О.О.Богомольця професор Казімеж Імелінський.

З давніх часів до наших днів, з покоління в покоління лікарів передаються, як естафета, гуманні ідеали, викладені в «Клятві лікаря» батьком медицини Гіппократом і в трактаті «Канон лікарської науки» Абу Алі ібн Сіні (Авіценні).

За цей час в історію медицини увійшли десятки прізвищ видатних лікарів і вчених, які внесли неоцінний внесок до діагностики, лікування, профілактики захворювань і організації медичної допомоги населенню.

У числі їх заслужене місце займає професор Казімеж Імелінський, різносторонній таланти якого виявилися в різних сферах медицини, філософії, соціології.

Він народився 6 грудня 1929 року в м. Домброва Гурніча, недалеко від Катовіце. Все своє життя він буде підтримувати тісні зв'язки зі своєю малою батьківщиною. А 1995

року за постійну і безкорисну допомогу рідному місту його було удостоєно звання «Почесний громадянин міста Домброва Гурніча».

На дитинство Казімежа прийшлися тяжкі роки Другої світової війни. Його батько, колишній офіцер Польських Легіонів, нагороджений найвищою військовою відзнакою Польщі – Хрестом *Virtuti Militari*, був заарештований і кинутий до концтабору, спочатку в Дахау, а потім в Маутгаузені. Через матеріальні нестатки в 13 років Казіку Імелінського прийшлося перервати навчання в школі і, щоб утримувати родину, він іде працювати спочатку різноробочим, а після досягнення 14-літнього віку - помічником слюсаря в фірмі Ferrum. Саме тоді він твердо вирішив стати лікарем, щоб побавити людство від страждань, які завдають війни і хвороби. Для цього Казімеж у вільні від тяжкої праці хвилини самостійно продовжував навчання.

Після закінчення війни він пришвидшеним способом закінчує гімназію і загальноосвітній ліцей в Домброві Гурнічій і в 1949 році отримує атестат зрілості. В цей час проявля-

ються його організаторські і лідерські здібності. В 1946 році шістнадцятирічний юнак організував і очолив Харцерську пожежну дружину, а в 1947 році створив у Домброві Гурнічій і надалі керував молодіжною секцією Спілки колишніх політичних в'язнів.

Але він мріяв стати лікарем і для здійснення своєї мрії після отримання атестата зрілості в 1949 році іде на штурм головної твердині вищої медичної освіти в Польщі – медичного факультету (Collegium Medicum) Ягеллонського університету в Кракові – і долає її. Це був перший крок, який визначив його подальший життєвий шлях.

Славетна історія Ягеллонського університету - одного з перших п'яти університетів в Європі - веде своє коріння з 1364 року. Тут починав свій шлях у велику науку виходець з українських теренів Юрій Котермак (Дрогобич), який став ректором Болонського університету в Італії. В Ягеллонському університеті опановували науки великий астроном Миколай Коперник та білоруський просвітитель Франциск Скорина. Студентом теологічного факультету був Кароль Войтила, якому судилося стати Іоанном Павлом II – Папою Римським. Як згадував потім професор Імеліньські, навіть сходи, по яких колись ходили ці величні постаті, надихали його на навчання. І він вчився, вчився і вдень, і вночі. Навчання захопило все його ество.

У 1954 році Казімеж Імеліньські з відзнакою закінчив медичний факультет Ягеллонського університету. Через рік після спеціалізації з внутрішніх хвороб згідно з направленням розпочинає лікарську діяльність в Окружному госпіталі МВС в місті Битом і одночасно працює асистентом кафедри терапії №3 медичної академії.

З жовтня 1958 року по березень 1959 року він проходить стажування і працює як Gastartz (лікар-гість) у Федеративній Республіці Німеччина в університетській клініці загальної терапії м. Кельна під керівництвом відомого терапевта, фахівця в галузі психотерапії професора Г.К.Кніппінга. В цей час лікар Імеліньські починає займатися психіатрією, особливо його цікавить проблема міжлюдських зв'язків, зокрема статевої відносин. Саме тут він познайомився з новою дисципліною в науці і новою спеціальністю практичної медицини, якої не було в Польщі – сексологією. Він пише листа до Міністерства охорони здоров'я у Варшаві з проханням дати інформацію про те, де в Польщі можна стажуватись в галузі сексології, і отримує відповідь, де вказані дві

Професор Казімеж Імеліньські – кавалер численних нагород і почесних титулів

клініки: гінекологічна у Варшаві і психіатрична в Гданську. Він вибирає Гданськ.

Друзі і рідні не розуміли його вибору. Він покинув перспективну посаду в клініці і наукову кар'єру, а, крім того, прекрасне житло в центрі Битома в обмін на побутову невлаштованість і сумнівне майбутнє в галузі «псевдонауки», за яку тоді вважали сексологію і яка не давала жодної стабільності й не могла бути засобом для досягнення наукових вершин або здійснення керівної кар'єри. Адже в Польщі на той час не було жодного сексологічного осередку, де можна було б проводити практичну чи наукову діяльність. Перед ним була велика і надзвичайно важка дорога першопрохідця. Як свідчить китайська мудрість, кожна велика дорога починається з першого кроку. Вона може стати результативною і похвальною, що є участю лише небагатьох, але може бути і по-іншому... Стати творцем наукового напрямку і нової медичної дисципліни в своїй Вітчизні. Чи є щось більш благородне, про що може мріяти молодий лікар?

Він вірив в свою перемогу і в стремління досягти мети вирішив покинути все, чого досяг, і розпочати спеціалізацію з сексології практично з нуля. Казімеж був впевнений в тому, що його майбутня спеціальність є такою ж необхідною, як і всі інші лікарські спеціальності, тільки вона є більш важкою, оскільки стосується не тільки і не стільки фізичних страждань, скільки інтимних і душевних. Вже тоді, з самого початку, він бачив обриси своєї професії, він знав, якою вона має бути, куди він повинен іти. Так він зробив другий важливий крок на своєму творчому шляху.

В 1959-1962 рр. як стипендіат Міністерства охорони здоров'я лікар Імеліньські пра-

цює на кафедрі психіатрії медичної академії в Гданську, очолювану професором Тадеушем Білікевичем, з ім'ям якого пов'язані численні досягнення польської психіатрії, де і починається його становлення як психіатра і сексолога.

З березня 1962 року по березень 1966 року Казімеж Імеліньські працює як асистент, а потім ад'юнкт у клініці психічної гігієни і дитячої психіатрії Польської академії наук у Варшаві.

Казімеж Імеліньські став першим лікарем в Польщі, який 26 лютого 1963 року захистив дисертацію на ступінь доктора медицини (відпов. укр. - кандидат медичних наук) за спеціальністю «сексологія», а 13 травня 1963 року отримав сертифікат спеціаліста-сексолога. Як перший, він складав екзамен перед спеціальною комісією, яка складалась з 5 професорів різних лікарських спеціальностей.

В період з жовтня 1964 року до лютого 1965 року як стипендіат Польської академії наук проходить стажування з сексології в університетській психіатричній клініці в Відні під керівництвом професора Ганса Гоффа.

Отримавши досить солідну практичну і теоретичну підготовку в галузі сексології, Казімеж Імеліньські приступає до практичної реалізації своїх намірів.

Оскільки до того часу сексологія як лікарська спеціальність не існувала, а потреба в ній була велика, то це давало широкий простір для різного роду псевдосексологів, діяльність яких межувала з шарлатанством і переслідувала, насамперед, меркантильні інтереси. Розквітала «чорна практика», яка часто була закамуйльованою формою знахарства. Багато хворих і людей, які потребували сексологічної медичної допомоги, ставали жертвами шарлатанів, які не тільки забирали в них гроші і не надавали обіцяної допомоги, але ще наносили величезну шкоду їх здоров'ю.

Були розповсюджені передрозсуди, певні стереотипи і фальшиві погляди, панувало лицемірство і підозрілість щодо сексуальної сфери людини.

Всьому цьому Казімеж Імеліньські, діючи в одиночку, оголосив війну. Всі навколо вважали, що він буде розтертий колосом, проти якого посмів піти. Однак, майбутнє показало, що повторилася біблейська історія про те, як звичайний, але мудрий і добре підготовлений воїн Давид в бою здолав велетня Голіафа.

У родинному колі

В такій ситуації і в такому суспільному кліматі Казімеж Імеліньські почав створювати сексологічну службу в Польщі.

В 1966 році він був обраний завідувачем створеного ним першого курсу сексології при Інституті матері і дитини у Варшаві. Імеліньські науково обґрунтував і сформулював основні засади клінічної сексології в Польщі, в зв'язку з чим:

- створив сексологічну лікувально-профілактичну систему шляхом розбудови мережі консультативних кабінетів (зараз їх майже 90), які «покрили» всю країну;
- підготував 100 перших спеціалістів у галузі сексології для роботи в консультативних кабінетах;
- опрацював дві міждисциплінарні навчальні програми з сексології;
- опублікував 8 підручників з сексології як для спеціалістів, так і для лікарів загальної практики;
- за його ініціативи і редакцією міжнародним колективом видатних спеціалістів у галузі сексології було видане 10-томне керівництво з сексології; крім того, він — редактор науково-практичної збірки «Сексологія: енциклопедичні нариси», де особисто ним написані понад 80% статей;
- створив і очолив дві кафедри сексології — спочатку в Кракові, а потім у Варшаві;
- в 1975 році організував секцію сексології і проблем сім'ї при Польському лікарському товаристві.

В 1971 році Казімеж Імеліньські успішно захистив дисертаційну роботу на здобуття наукового ступеня габілітованого доктора медицини (відпов. укр. — доктор медичних наук), а в 1972 році отримав вчене звання доцента по кафедрі сексології.

В 1971 році, коли він був єдиним в Польщі дипломованим таблітованим доктором і досить відомим фахівцем-сексологом, керував курсом сексології і мав облаштований побут і велику приватну практику, що дозволяло забезпечити належний достаток сім'ї, Казімеж Імеліньські отримує пропозицію створити кафедру сексології в Медичній академії в Кракові.

Перед ним знову постав вибір. Він розумів, що в матеріальному плані багато втрачає, але створення такої кафедри (а не курсу!) дає шанс підняти сексологію до рівня університетської дисципліни, проводити наукові дослідження і на більш високому рівні готувати спеціалістів-сексологів. Саме про це він так довго мріяв. Казімеж Імеліньські приймає пропозицію і, таким чином, робить третій рішучий крок у своєму житті. Перед ним була "tabula rasa", але в наступному році кафедра сексології прийняла перших курсантів.

В 1978 році він очолює створену ним кафедру сексології в Медичній академії післядипломної освіти в Варшаві. Казімеж Імеліньські повернувся до Варшави не тому, що тут була столиця, адже Краків теж називають духовною і культурною столицею. Справа полягала в іншому: в академії післядипломної освіти він зможе більше підготувати фахівців-практиків з сексології, яких на той час було ще так мало.

В 1984 році Казімеж Імеліньські був удостоєний вченого звання професора, а в 1988 році він організував і очолив Польську академію сексологічних знань з метою об'єднання сексологів, психологів, соціологів, юристів і навіть теологів Польщі та інших країн для спільного опрацювання і вирішення актуальних проблем сексології. Одним з головних завдань, які стояли перед академією, було розповсюдження сексологічних знань серед населення, для чого проводилась велика просвітницька робота: читання лекцій для населення, виступи на радіо і телебаченні, видання науково-популярної літератури. І то все робилось без жодної підтримки і фінансування, швидше навпаки. Він потрапив під шквал критики, на що мав давати пояснення перед партійними органами: наприклад, чи не допомагають йому американці, чому він запрошує на лекції з сексології католицьких священників тощо. З цього двобою він теж вийшов переможцем. За його підтримки був організований Інститут клінічної сексології при Медичній академії в Б'ялостоку.

Його праці в області сексопатології ще довго будуть постійною допомогою для лікарів-сексологів всіх країн світу.

В 1990 році професор Казімеж Імеліньські був обраний президентом заснованої ним Польської академії медицини, яка стала елітною корпорацією, що об'єднує найвидатніших професорів медицини, а також психології, соціології, права, теології та філософії, які мають високий авторитет в світі, зацікавлені у вирішенні гуманістичних питань і можуть впливати на перебіг процесів, що відбуваються в сучасному світі.

Президент Республіки Польща Александр Квасьневський нагороджує професора Казімежа Імеліньські Великим Командорським Хрестом із Зіркою Ордена Відродження Польщі

З 230 членів академії біля 10% є Нобелівськими лауреатами в галузі медицини і фізіології, третина - діючі або колишні ректори та декани провідних вищих медичних закладів світу, більше половини - президенти або голови національних (польських і закордонних) або міжнародних академій та наукових товариств.

Серед них такі відомі постаті, як професор Крістіан Бернард (ПАР), який в 1967 році вперше у світі здійснив пересадку серця людині, лауреат Нобелівської премії професор Джеймс Блек (Великобританія) - автор теорії бета-рецепції, професор Гарольд Еліот Вармус (США), який відкрив сімейство генів, відповідальних за розмноження пухлинних клітин, лауреат Нобелівської премії миру академік Є.І.Чазов (випускник Київського медичного інституту імені О.О.Богомольця), гігієніст академік Є.Г.Гончарук (ректор - Національного медичного університету імені О.О.Богомольця в 1984-2003 рр.), вчений та організатор охорони здоров'я, ректор Національного медичного університету імені О.О.Богомольця, член-кореспондент НАМН України, професор В.Ф.Москаленко та інші.

Професор Казімеж Імеліньські вручає професору Крістіану Барнардю відзнаку Польської академії медицини

Величезною заслугою Казімежа Імеліньські не лише перед медициною, але і всім людством є ініціатива створення Всесвітньої академії медицини Альберта Швейцера – лікаря-місіонера, лауреата Нобелівської премії миру, який покинув Страсбурзький університет і разом з дружиною понад півстоліття провів у Екваторіальній Африці в Ламберене (нині - Габонська Республіка), лікуючи місцевих жителів.

У серпні 1998 року за підтримки учених 42 країн світу, серед яких були представники Греції, Індії, Канади, Китаю, США, Німеччини, Великобританії, Франції, Росії, України, була заснована ця унікальна міжнародна організація, що ставить своїми головними завданнями:

- пропаганду і реалізацію ідей і планів Альберта Швейцера з гуманізації людства, духовного прогресу у всіх сферах життя;
- вивчення духовної спадщини Альберта Швейцера і втілення її в життя, зокрема, в медицині і охороні здоров'я;
- запобігання війнам і насильству;
- співпрацю і інтеграцію медицини з іншими науками;
- втілення етичних принципів Альберта Швейцера в повсякденну роботу лікарів.

В академії гідно представлений Національний медичний університет імені О.О.Богомольця. Серед членів академії був видатний вчений-гігієніст академік Є.Г.Гончарук. І сьогодні автори цього нарису мають честь бути в колі високо достойної громади науковців: дійсним членом академії і почесним членом її президії обрано член-кор. НАМН України, професора В.Ф.Москаленка та дійсним членом академії - професора А.С.Свінцицького.

Професор Казімеж Імеліньські проходив стажування і обмінювався досвідом в багатьох медичних університетах і науково-дослідних

інститутах світу: клініках внутрішніх хвороб в Кельні, Берліні; психіатричних клініках у Відні, Едмонтоні, Парижі.

Але із всіх закордонних міст, де він побував, йому найбільше до вподоби був Відень. Саме тут під час стажування в психіатричній клініці професора Г.Гoffa він зустрів зовсім юну віденку фрейлін Еву, яка невдовзі поїхала з ним до Варшави уже як пані Імеліньська, народила йому двох синів – продовжувачів його справи - та все життя була йому вірним другом, супутником і помічником у всіх його справах.

Після першого в 1997 році відвідання Києва і знайомства з нашим університетом професор сказав: «Я закохався в Київ з першого погляду, це – справді сучасне європейське місто, а Національний медичний університет – його окраса!» і жартома додав: «Дружина навіть ревнує мене до Києва, адже до цього часу моїм єдиним захопленням був її рідний Відень».

Він любив музику і добре грав на фортепіано. Його кумиром був Фредерик Шопен, твори якого у виконанні відомого польського піаніста, лауреата міжнародних і національних конкурсів Е. Худак-Можуховські супроводжували всі міжнародні симпозіуми, які проводила Польська академія медицини. В рамках кожного симпозіуму для гостей професор Імеліньські організував поїздку до містечка Воля Желязова, де народився знаменитий композитор і де в батьківській хаті зараз знаходиться його музей. Серце Фредерика Шопена згідно з його заповітом навечно зберігається в Костьолі Всіх Святих в Старому М'ясті у Варшаві.

Професор Казімеж Імеліньські був науковим редактором щорічного журналу Польської академії медицини, головою Польської академії сексологічних знань, Всесвітньої академії медицини Альберта Швейцера, Міжнародного інституту універсалістичної медицини, керівником єдиного у Польщі Інституту сексології і патології міжлюдських зв'язків Медичної академії післядипломної освіти у Варшаві. Він був також віце-канцлером Канадської асоціації гомеопатичної медицини в Едмонтоні, почесним канцлером науки про людину в Мадриді, почесним професором і почесним членом Вченої ради Національного медичного університету імені О.О. Богомольця в Києві, а також почесним професором інших 18 університетів світу і 56-разовим доктором Honoris Causa закордонних університетів з 23 країн і 4 континентів. Був почесним гро-

мадянином рідного міста Домброва Гурніча, а також штатів Алабама і Оклахома (США).

Він - автор понад 300 наукових праць і 73 книг, виданих на 15 мовах (в Австрії, Швейцарії, Німеччині, США, Японії, Україні). Автор фундаментальних монографій і підручників, в тому числі трилогії для спеціалістів в галузі сексології. Дійсний член 21 академії (в т.ч. 8 академій наук) і багатьох польських, закордонних і міжнародних наукових товариств. Відзначений багатьма почесними титулами і нагородами (96 хрестів, зірок і медалей, в т.ч. Хрест Командорський, Хрест Командорський з Зіркою і Великий Хрест ордену відродження Польщі) в 26 країнах світу. Лауреат міжнародної нагороди „Медалі Гіппократа”, яку отримав на 1-й Міжнародній медичній олімпіаді на Острові Кос в Греції в 1996 році за визначний внесок у гуманізацію і розвиток медицини, а також за створення нового напрямку розвитку універсалістичної медицини.

Він був справжнім продовжувачем славним гуманістичних традицій Великого Лікаря Альберта Швейцера.

15 травня 2010 року на відкритті ХУП Міжнародного симпозиуму «Гуманізм і медицина майбутнього», який проходив в Королівському замку у Варшаві і був присвячений 20-літньому ювілею Польської академії медицини, професор Імеліньські сказав:

«Повинні пройти ще багато років вдосконалення матеріальних і духовних сторін життя людини, щоб восторжествувало Вище призначення розумного життя на Землі. У цьому аспекті найглибше і найповніше видатними мислителями розглядалася медицина як наука і практична діяльність лікарів.

Саме у цій сфері життя бачиться найбільш глибоке і повне розкриття гуманізму, оскільки в різні епохи і у різних народів головні цінності в світі складали і складають життя і здоров'я людини, тому медицина і професія лікаря розглядаються, як безпосереднє втілення гуманізму.»

Він говорив про результати 20-літньої діяльності академії, в його доповіді були відзначені вчені з різних країн світу, які внесли великий внесок у розвиток гуманізму в медицині. Особливо були відзначені четверо вчених, яким присвоєне звання «Професор Honoris Causa медицини і філософії»:

- професор Мартін Чалфе (Колумбійський університет, США), Лауреат Нобелівської премії в галузі медицини і фізіології, за внесок у відкриття можливості маркування клітин білка і спостереження за їх переміщен-

Професор Казімеж Імеліньські вітає з нагородженням Великою золотою зіркою Альберта Швейцера ректора НМУ імені О.О.Богомольця член-кор. НАМН України, професора В.Ф.Москаленка

ням в організмі, що є надзвичайно важливим для медицини в умовах патології;

- професор Аврам Гершко (Технологічний інститут в Хайфі, Ізраїль), Лауреат Нобелівської премії в галузі медицини і фізіології, за внесок у відкриття ролі білкових антитіл в механізмі розвитку опору, запалення і пухлин;

- професор Яцек Лучак (Медична академія в Познані, Польща), засновник і керівник клініки паліативної медицини, за багатолітню гуманістичну діяльність, за створення відділень паліативної медицини і опікування ними;

- професор Віталій Москаленко (Національний медичний університет, Київ, Україна), ректор університету, за заслуги в галузі зміцнення охорони здоров'я в Україні, за велику гуманістичну і медичну діяльність, за багаторічну тісну співпрацю між польськими і українськими вченими, за зміцнення польсько-української дружби і співпраці.

Професор Казімеж Імеліньські як почесний член Вченої ради та почесний професор Національного медичного університету імені О.О.Богомольця не одноразово відвідував Київ, виступав з лекціями перед викладачами та студентами університету. Він вболівав за наш університет і радів кожному нашому успіху. Особливо до вподоби йому було наше стрімке, лідерське серед інших медичних університетів України, входження в Болонський процес.

Він доклав багато зусиль для розширення співпраці видатних представників світової медицини з українською, в першу чергу з Національним медичним університетом. Так, лише протягом останнього симпозиуму ректором нашого університету були проведені переговори щодо співпраці з ректорами

Фотопортрет
ру НМУ
України
федер
Варшави
го, Ви
універ
ність
благод
всьом
донк
ся пер

Фотографія на згадку після присвоєння ректору НМУ імені О.О.Богомольця член-кор. НАМН України, професору В.Ф.Москаленку звання «Професор Honoris Causa філософії»

Варшавського, Бухарестського, Софіївського, Вільнюського і Воронежського медичних університетів.

Його воістину подвижницька діяльність була такою необхідною, ефективною і благородною, вона зробила його відомим у всьому світі. І важко навіть уявити, що упродовж останнього десятиріччя йому прийшлося перенести три операції на серці з приводу

важкої ішемічної хвороби та трансплантацію печінки, і при цьому темп і насиченість його плідної, активної наукової і громадської діяльності, насиченого подіями, планами і зверненнями життя практично не зменшувалися.

Професор Казімеж Імеліньські був представлений до нагородження Нобелівською премією миру дев'ятьма закордонними університетами, Парламентом Румунії, а також International Association of Educators for World Peace in Brussels.

При підготовці цього матеріалу автори використали спогади близьких друзів професора Казімежа Імеліньські та свої власні враження від цієї Великої Людини.

«Честь. Милосердя. Слава» викарбовано на Гербі Національного медичного університету імені О.О.Богомольця. Видатна яскрава Особистість — професор Казімеж Імеліньські — назавжди увійшов в скарбницю людської пам'яті як уособлення ЧЕСТІ лікаря і вченого, носія МИЛОСЕРДЯ, творця СЛАВИ свого народу, вітчизни, професії.

ПРОФЕССОР КАЗИМЕЖ ИМЕЛИНЬСЬКИ: ВРАЧ, УЧЕНЫЙ, ОБЩЕСТВЕННЫЙ ДЕЯТЕЛЬ

Москаленко В.Ф., Свинцицкий А.С.

Резюме. Статья посвящена жизни и деятельности выдающегося польского врача, ученого и общественного деятеля, почетного профессора и почетного члена Ученого совета Национального медицинского университета имени А.А.Богомольца профессора Казимежа Имелиньски. Огромной заслугой Казимежа Имелиньски не только перед медициной, но и всем человечеством является создание Польской академии медицины и Всемирной академии медицины Альберта Швейцера, какие объединяют выдающихся профессоров медицины, психологии, социологии, права, теологии и философии, которые имеют высокий авторитет в мире, заинтересованные в решении гуманистических вопросов и могут влиять на ход процессов, которые происходят в современном мире.

Ключевые слова: профессор Казимеж Имелиньски, сексология, универалистическая медицина, гуманизм

PROFESSOR KAZIMIERZ IMIELINSKI: PHYSICIAN, SCIENTIST, PUBLIC MAN

V. Moskalenko, A.Svintsitskyi

Summary. Article is dedicated to coverage of life and activity of the outstanding Polish physician, scientist and public figure, Professor Honoris Causa and honorary member of the Academic Council of National O.O.Bohomolets Medical University professor Kazimierz Imielinski. Huge merit of Imielinski was creation of Polish Academy of Medicine and Albert Schweitzer World Academy of Medicine which unite outstanding professors of medicine, psychology, sociology, law, theology and philosophy who have high authority in the world, interested in the decision of humanistic questions and can influence on processes which occur in the contemporary world.

Keywords: professor Kazimierz Imielinski, sexology, universalistic medicine, humanism